

[Thisted Knudsen.]

højere grad, hvis man gennemfører lovforslaget herom uden at tage hensyn til dem.

Jeg vil gerne pege på to bestemmelser, som vil komme til at virke særlig ugunstigt for de private rutebiler. Man opererer i lovforslaget med den såkaldte bruttovægt. Det kan være rigtigt over for lastbilerne; de kan udnytte deres bruttovægt, men det kan rutebilerne ikke gøre på samme måde. Tit er bruttobelastningen i rutebilerne kun 10 pct. af det, den kan være, men ikke desto mindre rammer man disse biler på samme måde som lastbilerne, altså ud fra samme princip, selv om forudsætningerne er forskellige. Dette kan efter min opfattelse ikke vær rigtigt.

Dertil kommer yderligere, at efterhånden som rutebilerne går over til dieseldrift, virker beskattningen urimelig høj for den reserve af vogne, som private rutebilejere og også statsbanerne må have. Vi kan vel sige, at rutebiler, der har opgaver uden for storbyen, stort set har en reserve på 30-40 pct. af deres vognpark og i storbyerne måske 40-50 pct., og disse forhold gør det efter min opfattelse nødvendigt, at ikke mindst den højtærede finansminister, men også det udvalg, som bliver nedsat til behandling af disse lovforslag, tager problemet med hensyn til de private rutebiler op til behandling og ser imødekommende på det principielle synspunkt, at man af hensyn til fremtiden bør beskatte disse rutebiler på en sådan måde, at de kommer til at erlægge deres del af vejudgifterne, men heller ikke mere.

Finansministeren (Kampmann): Jeg vil gerne takke for modtagelsen af disse fire lovforslag.

Det ærede medlem hr. From sagde, at lovforslagene sidste år havde fået en lidt ublid medfart. Jeg erindrer nu ikke, at medfarten var så ublid, men når jeg sammenligner drøftelsen sidst og drøftelsen i dag, kan jeg godt mærke, at man i dag var ligesom lidt venligere indstillet over for hele problemet. Jeg forstår, at det bl. a. skyldes, at jeg har ændret forslag til lov om vægtafgift af motorkøretøjer, og det skyldes, som det ærede medlem hr. From ganske rigtigt sagde, at jeg er blevet overbevist

af nogle af de argumenter, der er blevet fremført. Jeg kan så kun håbe, at man, når man ikke er gået så stærkt til værks her i dag, på den anden side er blevet overbevist af nogle af de argumenter, jeg fremførte sidste år. I det hele taget ligger det jo således, at vi ikke blev færdige med behandlingen i udvalget, og det er grunden til, at vi ikke i dag behøver at optage en lang debat. Det er sikkert ufornuftigt, når vi er midt i en forhandling, at binde sig alt for fast til bestemte standpunkter.

Jeg forstår på det ærede medlem hr. From, det ærede medlem hr. Poul Claussen og det ærede medlem hr. Tholstrup, at de stadig ønsker en vejfond, og jeg synes stadig, det er ganske ejendommeligt at have en sådan vejfond, særlig når jeg hører de ærede medlemmers motiver for at opretholde denne vejfond. Det er imidlertid også noget, vi har talt om i udvalget, og hvis vi kan blive enige om, at der kan forventes balance mellem indtægter og udgifter i vejfonden fremover — og det vil jeg anse for meget væsentligt — så ved de ærede medlemmer, at jeg også er forhandlingsvenlig på dette punkt.

Det ærede medlem hr. Tholstrup dels henviste til, dels fremdrog en række enkeltspørgsmål, og jeg kan sige til det ærede medlem, at jeg skal nok gøre mit til at minde udvalget om at tage disse spørgsmål op til undersøgelse.

Endelig var det ærede medlem hr. Thisted Knudsen inde på en række problemer vedrørende de private rutebiler og fik under sin argumentation anvendt udtrykket, at staten satte sig på nogle ruter. Nu er spørgsmålet, hvem der sætter sig, afgørende for, hvor tungt det kan være; jeg vil dog fortælle det ærede medlem, at staten ikke uden videre kan sætte sig på private rutebiler; der er amtsnævn og landsnævn, der skal give tilladelse hertil. Men de betragtninger, det ærede medlem fremkom med, vil jeg gerne se nærmere på og er villig til at drøfte i udvalget.

Endelig forstod jeg de ærede medlemmer på den måde, at man ville være med til at gennemføre forslag til lov om en tillægsafgift af visse motorkøretøjer m. v. for finansåret 1957—58 hurtigst muligt. Jeg forstod, at selv om man betragtede det som